

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 20: Varen op het later

Nu het zo verrekte stil in huis is en het weerzien van deze foto's gaat er van alles door mij heen. Ik mis mijn monsters en ze zijn nog geen 24 uur weer weg. Het is precies de andere kant van het ouderschap, de kant die je eigenlijk niet wilt voelen. Het is er wel en ik heb het er maar mee te doen. Maar voordat dit een blog wordt vol droevige, treurige, zielige, hopeloze, tranentrekkende berichten, zo'n emo tekst, een blog dat als het eten zou zijn heette het Mc Unhappy meal, is er meer dan voldoende leuks te melden. Het gemis zal blijven tot de volgende Monstertijd, maar we hebben zoveel positieve verhalen. De leuke kant van ouderschap. Soms hebben we een idee, soms hebben we een plan, soms kun je niet met allemaal rekening houden, soms heeft er één gewoon dikke pech. Met die gedachte gingen we bootje varen. In de natuur ja. Varen in de natuur, Hira jammer joh. Het is wel een waterrat van het eerste uur, maar het is en blijft anti-natuur. Hey papa dat rijmt, grol drol, stoep poep, banaan appelvla. Zwemvesten aan, monsters inladen, chinezen ontwijken, buggy door het water in de boot trekken, en we gaan varen. Althans, de motor is gestart en we liggen te wachten op een gaatje zodat ik straatje kan keren...hoewel, straatje...watertje kan keren, dat is hem ook niet. Papa ga nou!! Stuur om, kak, andere kant om en gas erop. Stand 2 misschien? Hahaha domme papa, we varen achteruit. Stand 1, linksaf. Meneer, zal ik u even van de kade afduwen? Neinneinein, ik red me well! Stand 1, linksrechtslinks stand 2 rechtdoorachteruit HELLUP DAN KWIBUS! Een half uur later varen we met een uur extra uit. Chinezen vliegen alle kanten uit want nou is papa het zat. Ga hier maar links lief. Stuur naar fucking rechts en naar links gaan we. Monsters vinden het fantastisch, geen idee wat, waarschijnlijk het leedvermaak wat papa heet, maar ze lachen dus knallen die handel. We gaan naar links, en rap ook. Na 5 minuten zijn we linksaf gegaan en ik zie halleluja open water. Hira met haar handen roeren door het water, Rani kijkt haar ogen uit en Rama is zen. Nou vriend, nu jij! Je moet als j....ja papa, ik doe wel hoe jij het niet doet. Top gast. Als een ware schipper vaart Rama ons door de drukte heen richting een eiland, parkeert ons schip (flutfluisterboot) en we zijn geland, gearriveerd, ik heb grond onder m'n voeten. Na een heuse wandeling gaan we weer door. Er wordt wat gewiebel in ons jacht en dan komt de nieuwe uitdaging. Papa, als we zo blijven wiebelen zijn we straks gekrapsketat, gekaspetiet, gekreipetaar, gekrpsteroer, geknabbstra, gekriekebier,

geknoestepekrate, aan het zinken. Wat volgt is filevaren, boot parkeren, boot parkeren, godallemachtig wat een drukte, boot parkeren, bots aan alle kanten, fucking boot parkeren NU! Boot parkeren, weet je laat maar...gast gooie die touwtje! Twee monsters vinden het maar wat grappig GAPPAAGGHH en ik heb zwaar de pest over de drukte. Dit doen we nooit meer. Niet hier in ieder geval, althans niet tijdens vakantie, wel maar niet als het zo druk is. Morgen weer? Nu met het zien van deze foto's betekend varen wel wat meer voor me. Hoewel het niet goed komt met mij achter het stuur, of voor? Stuur ook niet echt, gashendel, laat maar! We varen wel weer een keer, niet op die water, maar wel naar later. Fijne dag was het. Boom vojaasje